

Umetnost je oblik života i njegov smisao, a umetnici kreatori života, na žalost sve više samo svog. I mada je umetnošću protkana svaka pora našeg života, samo mali broj je onih koji to priznaju.

Radinka Gardinovački, akademska slikarka iz Novog Sada, rođena u Kikindi, sa diplomom Akademije umetnosti u Novom Sadu, jedno vreme modni kreator sa zapaženim uspehom na sajmovima u Milanu i Zagrebu, profesor likovnog vaspitanja, a od 1998. vlasnica Atelje-galerije Gardinovački na novosadskom SPENS-u, sa pet samostalnih i više kolektivnih izložbi, član SULUV-a od 1985. godine, je sve što ćete naći o ovoj vrsnoj umetnici. Jer skromnost, karakterna osobina koja najčešće asocira na prosečnost, u slučaju akademske slikarke Radinke Gardinovački je stav da o sebi ne priča mnogo, već da o njoj govori njen rad, njene slike.

Sve što želi i što je želela, naslikala je. Motivi na njenim slikama su razni, inspiracija nezadrživa. Sve što je dodirne ona pretvara u sliku kojom kazuje dubinu svojih impresija, osećanja. Umetnost je za nju istraživanje, stvaranje...

Čovekovu sudbinu - biti ranjiv i nemoćan usred raznoraznih nepravdi slikari uspevaju da amortizuju svojim stvaralačkim moćima, snažnijim od svih ostalih. Umetnici su usamljenici koji svako po na osob istražuje bogatstvo i lepotu života. Ali, u isto vreme umetnici su i izuzetno socijalizovane osobe, vezani istim darom jedni za druge.

Po mišljenju Radinke Gardinovački umetnik je slobodnjak kadar da „uhvati“ trenutak inspiracije. Nju trenutno vodi snaga volja i želja da distigne cilj koji je pred sebe postavila. Danas nije pogodan trenutak ni za prodaju slika, ali živi u skladu sa mogućnostima, pronašla je neki balans i zadovoljna je svojim životom, što se reflektuje i na njenim slikama. Najviše voli kada se nalazi u prirodi, iz koje crpi najjasniju inspiraciju.

Za gospođu Gardinovački bitna osobina umetnika je i društvenost koja gradi stvaralački ambijent i van njihovih ateljea. A da bi se stvaralo potrebna su i neka sredstva, mada su sada umetnici uglavnom prepušteni sami sebi i snalaze se svaki na svoj način.

Radinka Gardinovački pripada krugu umetnika sa bogatim iskustvom koja voli da se druži i kroz druženje radi.

- Novosadski umetnici, oni koji hoće da rade, se druže. Konkretno, društvo koje je bilo okupljeno na Likovnoj koloniji etno-domaćinstva „Porodice Miljević“, realizovanoj od 6.- 8. novembra, uglavnom su činili novosadski slikari koji se godima poznaju, vole da rade i žive od svog rada - kaže naša sagovornica, i dodaje da je njoj kao i ostalima uvek drago da se nađu i kroz koloniju ispune svoju potrebu za zajedništvom, razmene iskustva, doživljaje... Ali, smatra da je koliko je važno da se na ovakvim mestima nalazi sa poznatim i dragim ljudima, toliko voli i da upozna nekog novog i na taj način proširi krug poznanika.

Po njenom mišljenju najbitniji uslov za dobru koloniju su domaćini, njihova ljubaznost, srdačnost i gostoprimstvo. Konkretno kolonija, održana u Etno domu porodice Miljević u Starim Ledincima, na kojoj je prvi put, svojim rustičnim ambijentom vratila ju je u vreme detinjstva, podsetila na mirise, ukuse, topline od nekada i učinila joj ovih nekoliko dana izuzetno prijatnim, što se najbolje vidi na njenim platnima nastalim upravo u Starim Ledincima na koloniji 2015.